

Bild: STEFAN BERG

Anna Lindgren och Lena Johnsson gör alla rollerna själva i Chaplins Kängors version av Shakespears MacBeth.

MacBeth à la Chaplins Kängor

Två kvinnor av folket.

På flykt undan kriget och på jakt efter något att fylla sina magar med. Tillsammans drar de fram över skotska högländet och berättar historien om Macbeth. En berättelse om nutid och dåtid — en mustig och grov saga av Shakespeare à la Chaplins Kängor.

Det finns inte mycket på scen. Bara några stora mörkmålade trälådor framför en lika mörk träskärm. I bakgrunden hörs suggestiv medeltidsmusik med sättningen tvärflöjt, cello och slagverk. Instrumenten spelas av Lars Soold, Jelena Almvide och Tomas Halling.

Anna Lindgren och Lena Johnsson gestaltar ensamma de olika personerna i Macbeth. De springer, kryper, dansar och skanderar, de förändrar sina röster mellan

rollerna — från de berättande kvinnorna till Macbeth, lady Macbeth och en handfull andra karaktärer.

Egna tolkningar

Chaplins Kängor har omarbetat Shakespeares poetiska text. Grundberättelsen är densamma, men de har strukit, lagt till och gjort egna tolkningar utifrån Britt G Hallkvists översättning. Vissa textstycken är omgjorda till sång och har fått klassisk medeltidsmusik, skriven av Mats Hansson.

— Vi var lite rädda för att ändra i texten först. Vi hade för stor respekt för den, men nu gör vi precis som vi känner, säger regissören Susanne Bronalt. Det är fortfarande den tragiska historien om mannen som vill bli kung, och som tar till alla medel för att nå sitt mål. Vi försöker berätta om det ur människornas perspektiv. Hur det går för dem när de uppe i toppen spelar för högt spel. Det finns många paralleller till dagens samhälle, fortsätter Susanne.

Hon tycker inte att ursprungspjäsen gått förlorad genom förändringarna, tvärtom har den blivit mer aktuell och öppen för publikens egna tolkningar.

— Visst är det en svår pjäs. Shakespeare är tung, men jag tror att vi lyckats göra pjäsen förståelig för alla. Det enda som kan vara lite förvirrande är att Lena och Anna byter roller hela tiden och ömsom agerar berättare och ömsom deltar i själva pjäsen. Men de vi provspelat för har blivit helförtjusta.

Ändrat slutet

Macbeth är i originalversionen en djupt tragisk historia där alla dör på slutet. I Chaplins Kängors version finns både komiska och grova inslag. "Grövre än vi någonsin vågat drömma om!" som det står i pressreleasen. Det är de sexuella anspelningarna som åsyftas får man förmoda. Tragiken har förvandlats till tragikomik.

— I vår pjäs har skrattet fått stor plats. Och så har vi gjort om slutet. Vi ville att

hoppet skulle finnas kvar ända till slutet. Men hur det slutar vill vi inte avslöja, säger Anna Lindgren och berättar att namnet Chaplins Kängor också är valt med tanke på det tragikomiska. Det syftar naturligtvis på filmen där Chaplin åter upp sina kängor.

Jobbar hårt

Gruppen startades för lite mer än ett år sedan när Lena och Anna bestämde sig för att göra en pjäs om Macbeth. Sedan dess har Chaplins Kängor blivit fler och fler. Idag är de nio stycken, inklusive scenografen Anders Palmgren och producenten Rose-Marie Ström. Och Chaplins Kängor jobbar hårt — hela dagarna går åt för att få Macbeth i form inför premiären.

ANNA HEDLUND

**Lör 21/11
Musikens hus**